

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1294
Dok.: LOJ42596

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 918 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 918 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del - bilag 448.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort nærmere for en konkret sag om transport i forbindelse med samvær og om børnebidrag. Det anføres bl.a. i henvendelsen, at moren i forbindelse med samlivsophævelsen er flyttet til Danmark med barnet fra udlandet, hvor faren fortsat er udstationeret. Det anføres også, at moren er pålagt at deltage både praktisk og økonomisk i transporten i forbindelse med samværet. Derudover anføres det, at faren alene skal betale normalbidraget i børnebidrag. Det fremgår af henvendelsen, at sagen har verseret både i statsforvaltningen og ved domstolene, og at barnets bopæl og samvær med faren, herunder transporten i forbindelse med samværet, er afgjort i landsretten.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

I anledning af henvendelsen kan det generelt oplyses, at forældreansvarsloven bygger på et grundlæggende princip om, at et barn har ret til to forældre. Det indebærer bl.a., at det er begge forældres ansvar, at barnets samvær med den forælder, som det ikke bor hos, er velfungerende og kan praktiseres, jf. forældreansvarslovens § 19, stk. 1. Det er derfor et vigtigt element i loven, at forældrene skal samarbejde også om transporten i forbindelse med samvær. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.), at hensigten med dette er at fastholde forældrenes ansvar for, at samværet kommer til at fungere, samtidig med at begge forældre i forbindelse med flytning i højere grad vil overveje, hvordan samværet vil kunne fungere i praksis efter flytningen.

Transporten af barnet i forbindelse med samvær skal som udgangspunkt foregå på den måde, at samværsforælderen sørger for afhentningen af barnet ved samværets begyndelse, og bopælsforælderen sørger for afhentningen af barnet i forbindelse med afslutningen af samværet. Hver forælder afholder udgifterne til den del af transporten, som den pågældende er ansvarlig for, herunder transporten af både barnet og eventuel

ledsager, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelse om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v.

Forældrene kan selv aftale barnets samvær, herunder hvordan transporten af barnet i forbindelse med samværet skal foregå. Hvis forældrene ikke kan blive enige, kan statsforvaltningen efter ansøgning træffe afgørelse herom. Statsforvaltningen kan i den forbindelse ændre en aftale eller afgørelse om samværet, herunder om transporten og betaling herfor, jf. forældreansvarslovens § 21.

Det kan i øvrigt oplyses, at efter § 83, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan hver af forældrene søge kommunen om dækning af udgifterne til transporten af barnet i forbindelse med samværet.

Der kan være særlige omstændigheder i en sag, der indebærer, at udgangspunktet om deling af transporten i forbindelse med samværet efter en konkret vurdering må fraviges. Det kan være tilfældet, hvis den ene af forældrene flytter, og flytningen gør transporten i forbindelse med samværet væsentligt mere besværlig eller bekostelig, hvis der er en meget stor forskel i forældrenes indkomster, hvis praktiske forhold gør det umuligt eller uforholdsmæssigt besværligt for den ene af forældrene at deltage i transporten, eller hvis der foreligger andre særlige omstændigheder, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det beror altid på en konkret, skønsmæssig vurdering, om der er grundlag for at bestemme, at der skal ske en anden fordeling af ansvaret for transporten. Hvis statsforvaltningen skønner, at der er grundlag for at fravige udgangspunktet om, at transporten er forældrenes fælles ansvar, skal statsforvaltningen efter en konkret vurdering finde frem til den bedste løsning for barnet.

Hvis den ene forælder flytter, og flytningen gør transporten i forbindelse med samværet væsentligt mere besværlig eller bekostelig, kan den forælder, der vælger at flytte, pålægges at stå for den overvejende del af transporten, herunder udgifterne hertil. Dette gælder både samværs- og bopælsforælderen. I en situation, hvor den ene forælder flytter, vil statsforvaltningen således f.eks. kunne bestemme, at den forælder, der flytter, skal stå for hele eller størstedelen af transporten af barnet samt betale udgifterne i forbindelse hermed. Baggrunden for flytningen kan undtagelsesvis tillægges betydning ved afgørelsen, jf. Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær.

Meget stor forskel i forældrenes indkomster kan almindeligvis kun føre til fravigelse af udgangspunktet om, at forældrene skal deles om den økonomiske del af transporten af barnet, hvis ansøgeren har en meget lav indkomst (under ca. 210.000 kr. i 2010), og den anden forælders indkomst er væsentligt højere end ansøgerens indkomst (en forskel på mindst 310.000-410.000 kr. i 2010), jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, nr. 1, og Familiestyrelsens cirkulære nr. 9961 af 17. december 2009 om vejledende indtægtsgrænser til brug for afgørelser om transport.

Når det skal vurderes, om forældrenes indkomstforhold kan føre til en fravigelse af udgangspunktet om, at forældrene skal deles om den økonomiske del af transporten af barnet i forbindelse med samværet, foretages vurderingen af forældrenes indkomstforhold som udgangspunkt på baggrund af deres indtægter før skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3.

Tilsvarende tages der i sager om børnebidrag udgangspunkt i parternes indkomst før skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. Familiestyrelsens vejledning nr. 9959 af 17. december 2009 om børne- og ægtefællebidrag. Der tages ved vurderingen af en forælders indkomstforhold hensyn til, om en indtægt er skattefri eller beskattes lavt. Ved udetillæg tages der efter praksis højde for, at tillægget normalt skal dække de merudgifter, en forælder har ved at arbejde i udlandet.

For så vidt angår børnebidrag tages der endvidere hensyn til en eventuel manglende mulighed for skattefradrag, da bidraget er en betydelig større økonomisk belastning, hvis bidragsbetaleren ikke har mulighed for at fradrage bidraget i sin skattepligtige indtægt, jf. Familiestyrelsens vejledning nr. 9000 af 6. januar 2010 om omregning af skattefri indtægter i sager om børnebidrag og ægtefællebidrag i 2010.

Endelig kan det oplyses, at en afgørelse fra statsforvaltningen om børnebidrag kan påklages til Familiestyrelsen.